

144

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w kopalniach węgla kamiennego i brunatnego, w przedsiębiorstwach energetycznych, w przedsiębiorstwach przemysłu maszyn górnictwowych, zakładach naprawczych przemysłu węglowego oraz w zakładach remontowych podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- 1) kopalń węgla kamiennego i brunatnego,
 - 2) zakładów energetycznych okręgu,
 - 3) przedsiębiorstw wchodzących w skład Zjednoczenia Przemysłu Maszyn Górnictwowych,
 - 4) zakładów naprawczych przemysłu węglowego oraz
 - 5) zakładów remontowych, będących na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym,
- podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Kopalnie węgla kamiennego i brunatnego przeznaczają na fundusz zakładowy:

- 1) w razie przekroczenia planu wydobywania — za każdy procent przekroczenia kwotę odpowiadającą od 0,25% do 1% osobowego funduszu planowanego na rok 1959; stawki odpisu dla poszczególnych kopalń ustala się w odrębnym wykazie;
- 2) w razie przekroczenia planu wydajności ogólnej — za każdy procent przekroczenia kwotę odpowiadającą 1% osobowego funduszu planowanego na rok 1959;
- 3) w razie osiągnięcia planowanego zysku — 20% osiągniętego zysku.

§ 3. 1. Zakłady energetyczne okręgu przeznaczają na fundusz zakładowy:

- 1) 20% kalkulowanego zysku ze sprzedaży energii elektrycznej i ciepłej przy wykonaniu planu do 101% oraz
- 2) 5% kalkulowanego zysku osiągniętego w wyniku sprzedaży powyżej 101% planu,

z tym że zysk ten ulega skorygowaniu za niedotrzymanie lub przekroczenie planowanej średniej rocznej mocy dyspozycyjnej w szczycie według następujących zasad:

- a) za każdy 1% niedotrzymania tej mocy — obniża się proporcjonalnie sumę kalkulowanego zysku o 2%,

- b) za każdy 1% przekroczenia tej mocy — powiększa się proporcjonalnie sumę kalkulowanego zysku o 2%.

2. Za kalkulowany zysk w rozumieniu ust. 1 uważa się różnicę między kalkulowaną wartością energii elektrycznej i ciepłej a jej rzeczywistym kosztem własnym, skorygowaną o saldo zysków i strat nadzwyczajnych oraz o sumę pogorszenia wyniku działalności pozazakładowej w stosunku do planu. Za kalkulowaną wartość uważa się powiększoną o 5% sumę iloczynów wynikających z pomnożenia rzeczywistych ilości energii elektrycznej i ciepłej sprzedanej odbiorcom przez ustalone w planie techniczno-ekonomicznym jednostkowe koszty energii elektrycznej i ciepłej, liczone na szczeblu przedsiębiorstwa.

3. Z funduszu zakładowego ustalonego zgodnie z ust. 1 przeznacza się dla:

- 1) elektrowni (zespołów elektrowni) i elektrociepłowni wydzielonych — 20% kalkulowanego zysku ze sprzedaży mocy dyspozycyjnej; kalkulowanym zyskiem ze sprzedaży mocy dyspozycyjnej jest różnica między powiększoną o 5% sumą faktury za postawioną do dyspozycji mocą a rzeczywistymi kosztami mocy, skorygowana o saldo zysków i strat nadzwyczajnych oraz o sumę pogorszenia wyniku działalności pozazakładowej w stosunku do planu;
- 2) zakładów energetycznych i zakładów sieci ciepłych:
 - a) 20% kalkulowanego zysku ze sprzedaży usług za przesyłanie energii i obsługę odbiorców; kalkulowanym zyskiem jest różnica między powiększoną o 5% sumą faktury za przesyłanie energii i obsługę odbiorców a rzeczywistymi kosztami przesyłania energii i obsługi odbiorców, skorygowana o saldo zysków i strat nadzwyczajnych oraz o sumę pogorszenia wyniku działalności pozazakładowej w stosunku do planu,
 - b) elektrowni nie wydzielonych wchodzących w skład zakładów energetycznych — 20% kalkulowanego zysku ze sprzedaży mocy dyspozycyjnej, określonego w pkt 1;
- 3) zarządu przedsiębiorstwa i zakładów wchodzących w skład przedsiębiorstwa — różnicę między sumą funduszu zakładowego ustalonego zgodnie z ust. 1 a sumą wynikającą z pkt 1 i 2; Minister Górnictwa i Energetyki w drodze zarządzenia określi zasady podziału tej różnicy oraz zakłady uprawnione do otrzymania różnicy.

4. Niezależnie od odpisów na fundusz zakładowy przypadających w myśl przepisów ust. 3 elektrownie i elektrociepłownie wydzielone, zakłady energetyczne, zakłady sieci ciepłych i zarząd przedsiębiorstwa przeznaczają dodatkowo

na fundusz zakładowy 20% osiągniętego zysku ze sprzedaży pozostałych wyrobów, usług i materiałów (poza energią elektryczną i ciepłą).

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady wymienione w § 1 pkt 3, 4 i 5 dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełnią warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”

2. Jeżeli przedsiębiorstwo (zakład) pogorszy w roku 1959 swój wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1958 — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów ust. 1 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%.

Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo (zakład) traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo (zakład) poprawi wynik działalności w roku 1959 w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, do wyniku planowanego na rok 1958 — dokonuje odpisu dodatkowego w wysokości kwoty odpowiadającej 0,6% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac za każdy procent poprawy rentowności. Poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1958 roku.

4. Jeżeli plan przedsiębiorstwa (zakładu) na rok 1959 zakłada, zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, pogorszenie wyników działalności gospodarczej w stosunku do 1958 r., prawo odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1959.

5. Przedsiębiorstwa (zakłady) nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1959.

6. W przedsiębiorstwach (zakładach), o których mowa w ust. 4 i 5, poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy planowanych kosztów sprzedanej produkcji na rok 1959.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 5. Minister Górnictwa i Energetyki może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwom na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 6. 1. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwom (zakładom) wymienionym w § 1 pkt 1, 3, 4 i 5 przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, należy dokonać ko-

rekty z tytułu zysku osiągniętego przez przedsiębiorstwo (zakład) z produkcji artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

2. Minister Górnictwa i Energetyki ustali zasady i tryb korygowania zysku osiągniętego z produkcji artykułów i usług, o których mowa w ust. 1, jeżeli zysk ten został osiągnięty na skutek nieprawidłowo ustalonych cen.

§ 7. Minister Górnictwa i Energetyki określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za rok 1958 przedsiębiorstw (zakładów) wymienionych w § 6 ust. 1 w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1959.

§ 8. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo (zakład) spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy oraz w celu obliczenia wysokości odpisu — należy skorygować wynik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1959 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, w przedsiębiorstwach (zakładach) wymienionych w § 1 pkt 3, 4 i 5, wynik roku 1959 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w roku 1959 w stosunku do roku 1958.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwom (zakładom), które nie spełniają warunków określonych w §§ 2, 3 i 4, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa (zakładu). Jeżeli jednak przedsiębiorstwo (zakład) nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do tworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

V. Przepisy końcowe.

§ 10. Na podstawie decyzji Ministra Górnictwa i Energetyki wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych i budżetowanych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 11. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 12. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz